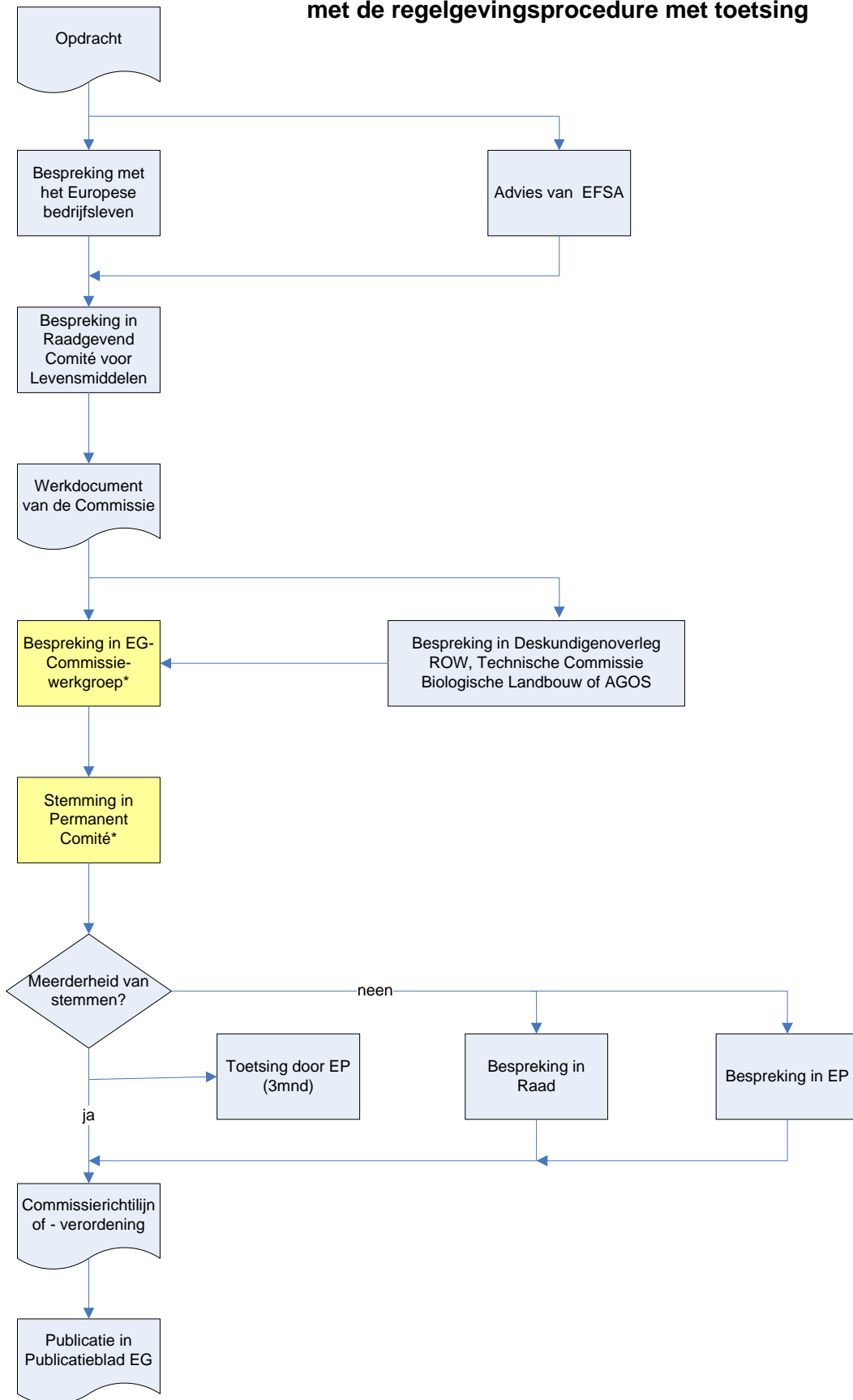
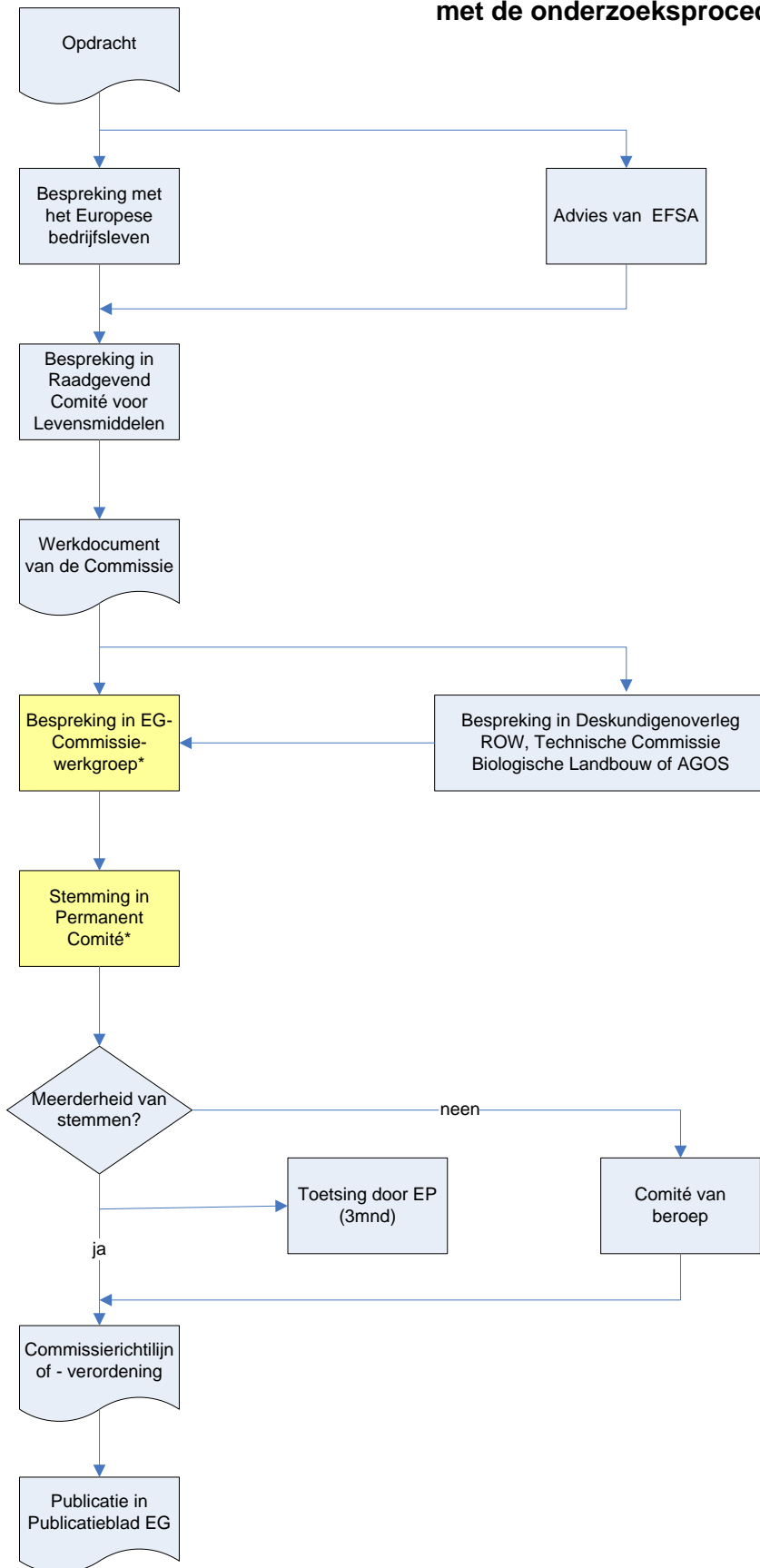

1. Totstandkoming van EG-commissierichtlijn of -verordening met de regelgevingsprocedure met toetsing

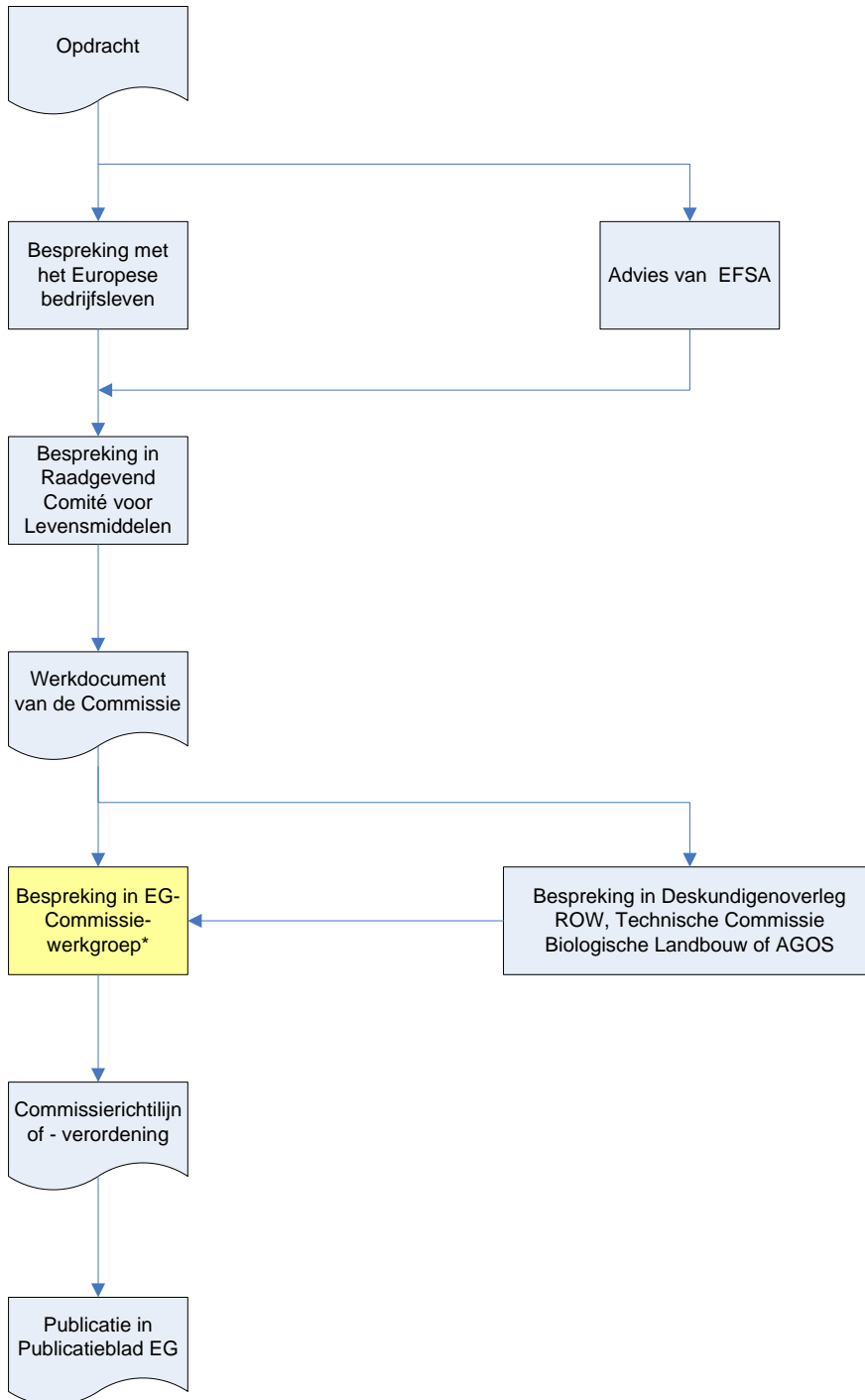
* In deze groepen/comités is de PLW vertegenwoordigd

2. Totstandkoming van EG-commissierichtlijn of -verordening met de onderzoeksprocedure

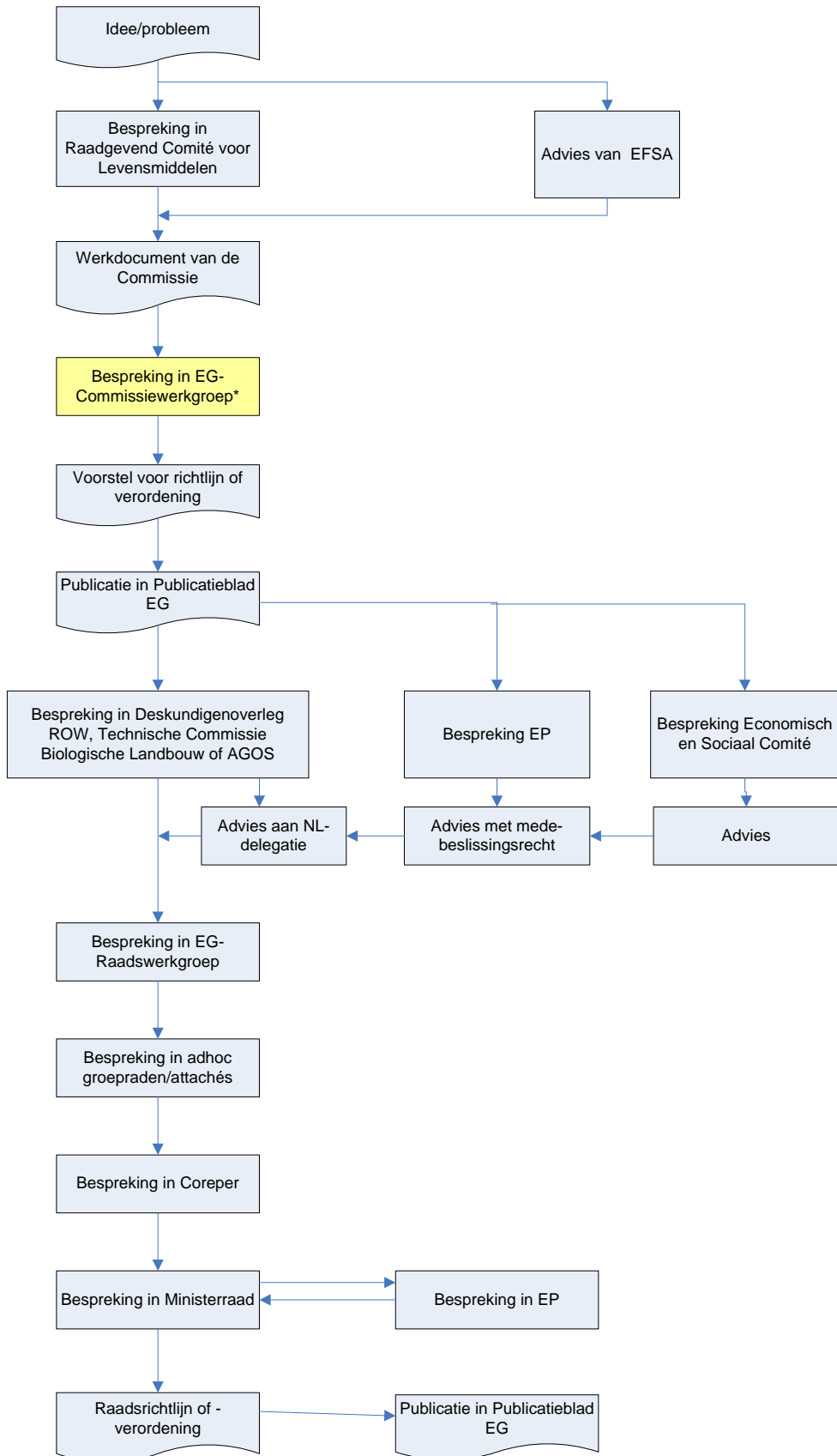
* In deze groepen/comités is de PLW vertegenwoordigd

3. Totstandkoming van EG-commissierichtlijn of -verordening met de raadplegingsprocedure

* In deze groepen/comités is de PLW vertegenwoordigd

4. Totstandkoming van EG-raadsrichtlijn of -verordening

* In deze groepen/comités is de PLW vertegenwoordigd

Toelichting op de comitologieprocedures als gevolg van het Verdrag van Lissabon

In Verordeningen en Richtlijnen die door de Raad en het EP zijn vastgesteld, kan vastgelegd zijn dat de Commissie nadere regelingen kan vaststellen.

Het opstellen van een nadere regeling volgt een bepaalde werkwijze.

Voordat het Verdrag van Lissabon van kracht was, was de meest gebruikte procedure de regelgevingsprocedure met toetsing (zie 1) (regulatory procedure with scrutiny)

Door het Verdrag van Lissabon zijn twee nieuwe procedures ontstaan: de onderzoeksprocedure (zie 2) (examination procedure) en de raadplegingsprocedure (zie 3) (advisory procedure) in het kader van de uitvoeringsregelgeving.

Er is ook voorzien dat er gedelegeerde regelgeving ontstaat. In dat geval behoeft de Commissie de lidstaten slechts te raadplegen. Over de procedure voor deze regelgeving is nog niet veel op schrift gezet en er is nog geen ervaring mee opgedaan. De procedure lijkt op de hieronder genoemde raadplegingsprocedure.

Wanneer een ontwerpregelgeving door de Commissie voorgelegd wordt aan een Permanent Comité via de regelgevingsprocedure met toetsing, zal de Commissie er altijd naar streven om een gekwalificeerde meerderheid te behalen bij stemming.

Het voorstel wordt dan naar het EP ter toetsing gestuurd. Het EP krijgt daar over het algemeen 3 maanden de tijd voor.

Als in een enkel geval het voorstel geen gekwalificeerde meerderheid behaalt, wordt het voorstel voorgelegd aan de Raad (en het EP). Het idee is dat de mogelijkheid bestaat dat een zodanige oplossing wordt gevonden dat wel een gekwalificeerde meerderheid ontstaat. Als er geen gekwalificeerde meerderheid ontstaat, stelt de Commissie de regeling vast.

Wanneer een ontwerpregelgeving aan een Permanent Comité wordt voorgelegd vanwege de onderzoeksprocedure, streeft de Commissie weer naar een gekwalificeerde meerderheid.

Als die bereikt wordt zal de ontwerpregelgeving aan het EP en de Raad voorgelegd worden ter toetsing. De Commissie hoeft niet op de uitslag van de toetsing te wachten.

Als er geen gekwalificeerde meerderheid ontstaat bij de stemming, dan gaat het voorstel naar het Comité van Beroep. Dit comité kan proberen het voorstel zo te wijzigen dat wel een gekwalificeerde meerderheid ontstaat. Als er geen gekwalificeerde meerderheid ontstaat, neemt de Commissie de regelgeving aan.

Bij een raadplegingsprocedure kan de Commissie een Permanent Comité wel laten stemmen over een ontwerpwetgeving, maar deze stemming is niet van doorslaggevend belang. De Commissie dient namelijk alleen de lidstaten te raadplegen.

Ook bij deze procedure heeft het EP en de Raad het recht om te toetsen.